

“Waar begrip eindigt, begint de waanzin”

AALST - Om elke keer opnieuw van de start van het nieuw cursusjaar een bijzondere gebeurtenis te maken, nodigt Stany Meskens (57), directeur van CVO Handelsschool, sterke persoonlijkheden uit. De onderliggende gedachte kadert in een brede filosofie en is niet zomaar een promostunt om persaandacht te scoren.

Niels De Rudder/foto JP Swirko

De school brengt immers met tal van initiatieven doorheen het cursusjaar maatschappelijke thema's zoals vrede en vrouwenemancipatie onder de aandacht. De persoonlijkheden die Stany voor de jaarlijkse opening strikt, zijn stuk voor stuk mensen die ondanks tegenslagen en ontbering toch de moed vonden om te volharden en hun doelen bereikten. Het zijn dan ook niet zelden winnaars ten opzichte van zichzelf.

Vredesinitiatieven

Omdat het cursusjaar 2016-2017 in het teken van de vrouw zal staan, nodigde Stany de Olympische medaillewinnaressen Gella Vandecaveye, Ulla Werbroeck, Hanna Marien en Evi Van Acker uit om aanwezig te zijn. “Op basis van de geschiedenis van dit initiatief en de inhoudelijke invulling van de openingsceremonie stemden deze vier toppers allemaal in”, opent de gedreven directeur trots. “Vorig jaar hadden we met de Britse Sally Becker, beter gekend als ‘The Angel of Mostar’, een andere sterke vrouw te gast. Zij redde tijdens de Joegoslavische burgeroorlog het leven van honderden kinderen en hun families. Samen met onder andere Mohammed Ali mocht zij de Olympische vlag het stadion binnendragen tijdens de openingsceremonie van de spelen in Londen (2012). Het meisje van de iconische napalmfoto uit de Vietnamoorlog, Kim Phuc, hadden we ook al te gast. Een fantastische dame die ondanks haar afschuwelijke ervaring helemaal niet haatdragend is. Haar boodschap was zo sterk dat we hier op school besloten om met ‘vrede’ iets te doen. Het is dan ook naar aanleiding van haar bezoek in 2012 dat we nu jaarlijks een uitstap naar de Westhoek organiseren. We eindigen de dag door bloemen neer te leggen aan de Menenpoort. We zijn met onze school lid van het Last Post Committee. We brachten met onze school vorig jaar eveneens een bezoek aan het concentratie- en vernietigingskamp Auschwitz. We zijn zinnens om elk jaar deze reis vrijblijvend aan onze cursisten aan te bieden. Ook organiseren we jaarlijks een Vlaamse tekenwedstrijd voor leerlingen van het 5e leerjaar rond het thema ‘vrede’. De wedstrijd is bescheiden en plaatselijk begonnen en gestaag gegroeid. Vorig jaar ontvingen we vanuit heel Vlaanderen maar liefst 1400 tekeningen”, vertelt een fiere Stany. De winnaar van deze wedstrijd mag samen met zijn of haar klasgenootjes de Dossinkazerne in Mechelen bezoeken. Ondertussen zetten het Bijzonder Comité voor Herinneringseducatie en de Dossinkazerne mee hun schouders onder dit project. Vrede is niet vanzelfsprekend en fragiel. Vandaag zijn er maatschappelijke evoluties die opnieuw kunnen leiden tot dergelijke verschrikkingen”, klinkt het enigszins bezorgd. “Wij proberen hier met de school aandacht aan te besteden door dergelijke activiteiten te organiseren”.

Geven is mooi

“De geschiedenis leert ons dat waar begrip eindigt de waanzin begint. Leren samenleven begint door met elkaar te praten. Maar om dat te kunnen, moet je uiteraard dezelfde taal spreken. Pas dan kan je elkaar ook leren begrijpen. Met het aanbieden van maar liefst 26 talen trachten wij hier onze, weliswaar bescheiden, bijdrage toe te leveren”, vertelt Stany over de kerntaak van het CVO. “In de eerste plaats zijn wij natuurlijk dankbaar dat een cursist voor onze school gekozen heeft. Onze hoofddoelstelling is dan ook het leveren van topkwaliteit. Onze leerkrachten zijn allen ontzettend gedreven en staan ter beschikking van de cursist. Eén van onze engagementen is trouwens dat een nieuwe cursist binnen de 24 uur antwoord op al zijn of haar vragen heeft”, zegt hij over de aanpak. Dat CVO Handelsschool voor de persoonlijke en betrokken aanpak kiest, heeft veel te maken met het karakter van Stany. Als kind van een eenvoudig arbeidersgezin uit Sint-Amands (Klein-Brabant) had hij het thuis niet zo breed. Hij is zijn ouders ontzettend dankbaar dat hij mocht verder studeren. Want dat was destijds helemaal geen evidentie. Maar bovenal kreeg hij de juiste waarden mee. “De zeldzame keren dat we met het gezin op daguitstap naar zee trokken, moest ik altijd van mijn ouders met mijn zakje snoep in de trein rondgaan. Het gebeurde dat er voor mezelf geen snoepje meer overbleef”, zegt Stany met de glimlach. “Maar omdat geven zo iets moois is, vond ik dat niet zo erg. Ik zal bijvoorbeeld nooit spreken over ‘mijn’ school. Sinds 2012 denken wij vanuit de beleidscel immers ook niet meer hiërarchisch. Ik ben gewoon nog steeds elke dag ontzettend blij dat ik mij mag inzetten voor deze school”, eindigt de nauw betrokken directeur ietwat ontroerd.